

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ إِنَّمَا

يُبَلِّغَنَّ عَنْكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٌ

وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

رِضَا الرَّبِّ فِي رِضَا الْوَالِدِ وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ.

Aziz Müminler!

İnsanın bu dünyaya gelmesine vesile olan anne-babası, onun büyüyüp yetişmesi ve ilk eğitimini alarak şahsiyet kazanması için yıllarca emek verir. Bu yüzden yüce dinimiz, insana anne-babasıyla iyi geçinmeyi, onların hatırını saymayı ve haklarını korumayı emreder. Zorluklar karşısında maddi ve manevi anlamda anne-babaya destek olmanın, bilhassa yaşlandıklarında muhabbet ve merhamet göstererek ihtiyaçlarını karşılamanın vefa borcu olduğunu anlatır. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur: "Rabbin, kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi,

anne-babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara "öf!" bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle. Merhamet göstererek tevazu kanadını indir ve de ki: 'Rabbim! Onlar beni küçükken nasıl koruyup büyüttülerse, sen de öylece onlara merhamet göster.'" ¹

Değerli Kardeşlerim!

İyilik ve ihsanımızı, bir çift tatlı sözümüzü ve güler yüzümüzü, saygı ve hoşgörümüzü anne-babamızdan esirgemeyelim. Onların gönlünü yapma ve hayır dualarını alma gayretinde olalım. Bu duaları, dünyada nimetimiz, ahirette ise kurtuluş vesilemiz olarak görelim. Resûl-i Ekrem (s.a.s)'in şu uyarısını asla unutmayalım: "Rabbin hoşnutluğu, anne-babanın hoşnutluğundadır. Rabbin öfkesi de anne-babanın öfkesindedir." ²

¹ İsrâ, 17/23-24.

² Tirmizî, Birr, 3.